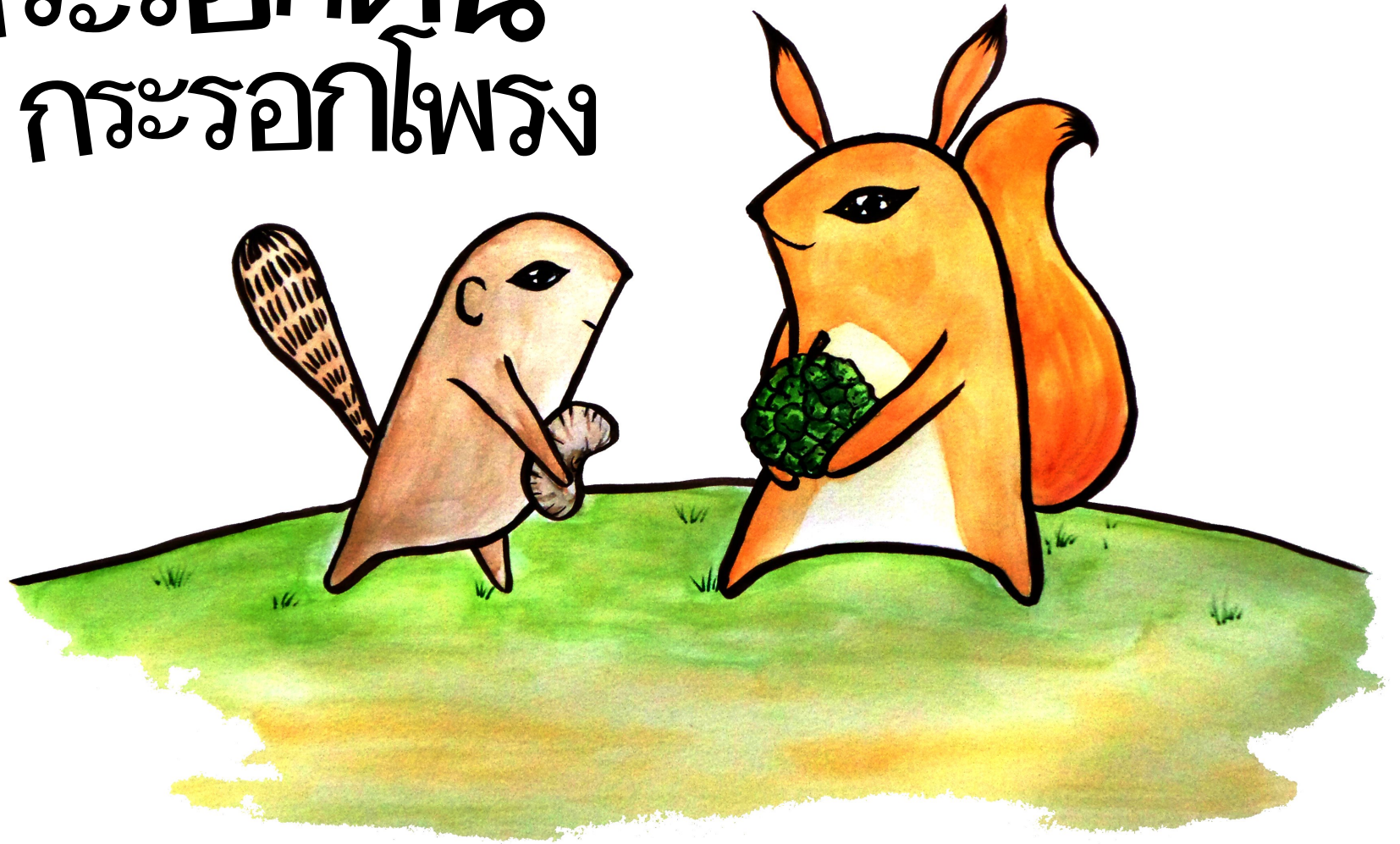

กระรอกดิน กระรอกไฟรง

เรื่อง โตมร อภิวันทนากร รัตนสุดา ถาวรรัตน์ ขวัญฤทัย ปานนุ้ย ภาพ ขวัญฤทัย ปานนุ้ย

ลองเลี้ยงทายชื่อว่า
เมียดัวอยู่มือข้างไหน

ลมหนาวเริ่มมาแล้ว
ฤดูจำศีลของสัตว์ใกล้มาถึง

กระรอกดินและกระรอกโพรง
เตรียมตัวสะสมอาหารสำหรับฤดูหนาวนี้

กระรอกดินออกหาอาหารบนพื้นดิน
เก็บสะสมไว้กิน เพื่อจำศีลในฤดูหนาว

แต่ปีนี้อาหารมีน้อย
กระรอกดินหาอาหารได้ไม่มาก

ส่วนกระรอกโพรงที่หาอาหารได้ทั้งบนต้นไม้
และบนดินนั้น ชวนกระรอกดินเล่นเสียงท่าย
หากกระรอกดินท่ายถูก จะได้น้อยหน้าผลโต
แต่หากท่ายผิด จะต้องแบ่งอาหารให้กระรอกโพรง

กระรอกดินซึ่งใจอยากได้อาหารเพิ่ม จึงตกลงเล่นเลียงทாய

กระรอกโพรงวางแผนให้กระรอกดินตายถูก
จะได้อยากเล่นอีก

กระรอกดินหลงดีใจที่ตายถูก ได้
น้อยหน้าผลโตกลับไป

“อาหารแค่นั้นไม่พอ
จะต้องมีมะพร้าวลูกใหญ่
ไว้รังอบอุ่น
ลองเล่นเสียงทಾಯอีกหนสิ
หากทायถูกจะได้มะพร้าวไป
แต่หากทायผิดจะต้องเสีย
อาหารครึ่งหนึ่งที่มี”
กระรอกโพรงชาน

กระรอกดินอยากได้มะพร้าว คิดว่าเล่นเสียงทายนั่น
เป็นเรื่องง่ายกว่าที่จะออกไปหาอาหาร
จึงตกลงเล่นเสียงทายนีก

กระรอกดินทลายผิ ด

จึงเลียอาหารที่หามาได้ครึ่งหนึ่งให้กระรอกโพรง

แม้ตัวเองจะเหลืออาหารน้อยนิด
กระรอกดินก็ขอลองเสียดายอีกครั้ง
หวังจะโชคดีเหมือนครั้งแรก

แต่หนนี้กระรอกดินโดนกระรอกโพรงโกงโดยไม่รู้ตัว
จึงเสียอาหารทั้งหมดที่ได้สะสมมา

ฤดูหนาวใกล้เข้ามาแล้ว
กระรอกดินพยายามหาอาหารอีกครั้ง
แต่หาได้น้อยกว่าเดิม

ในฤดูหนาวนั้น กระจกดินจึงต้องจำศีล
ด้วยความหิวโหย และหนาวสั่น

หนึ่งปีผ่านไป

ลมหนาวเริ่มพัดมาอีกหน

ถึงเวลาที่กระรอกดินออกหาอาหารเก็บสะสมไว้กิน
เพื่อจำศีลในฤดูหนาวปีนี้เช่นเดิม

เอ๊ะ..ทำไมฤดูจำศีลปีนี้
กระรอกดินจึงไม่หิวโหย
และนอนหนาวสั้น เหมือนปีก่อนนะ

นิทานเรื่อง กระจกดิน กระจกโพรง เล่มนี้
เป็นนิทานในโครงการพัฒนาเครื่องมือเรียนรู้อ่านรู้เท่าทันการเสี่ยงโชค ของกลุ่มมานีมานะ ร่วมกับ
มูลนิธิณรงค์หยุดพนัน โดยการสนับสนุนของ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
เพื่อสร้างสรรค์สื่อนิทานให้เด็ก ๆ รู้เท่าทัน สร้างทักษะการคิด
เสริมภูมิคุ้มกันปกป้องตนเองจากการพนันเสี่ยงโชค

นิทานเรื่องนี้จึงสร้างสรรค์เพื่อใช้เป็นสื่อสร้างประสบการณ์ให้เกิดขึ้นกับเด็ก
เพื่อให้รู้เท่าทันเมื่ออาจเจอเหตุที่เกี่ยวข้องกับการพนันเสี่ยงโชค
เรื่องราวในนิทานที่เด็กรับรู้จะเป็นประสบการณ์ตั้งต้น และเชื่อมโยงไปสู่การพูดคุยต่อเนื่องหลังจบนิทาน
ทักษะการคิดซึ่งเป็นภูมิคุ้มกันชีวิตนั้น จึงเกิดขึ้นจากการช่วยกันหาค้นหาคำตอบร่วมกันระหว่างเด็ก ๆ ที่ฟังนิทานและผู้เล่า
หรือหากเด็ก ๆ จะอ่านนิทานเพียงลำพัง ก็สามารถคิดต่อเนื่องจากคำถามที่ปรากฏอยู่ท้ายเรื่องได้

ผลิตโดย

กลุ่มมานีมานะ

141 ถนนราษฎร์ยินดี ซอย 9 ตำบลหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110

โทรศัพท์ 089 467 9909 อีเมล maaniimana@gmail.com

